لیزرپزشکی؛ ۱۳۸۸، دوره ۶، شماره ۲، صفحه: ۵۵.

درمان هیدرادنیت سوپوراتیو با استفاده از IPL

Lyndsey Highton, Gerard Laitung, Nadeem Khwaja, Woan-Yi Chan, Kath Chapel, Karen Bates. Treatment of Hidradenitis Suppurativa Using Intense Pulsed Light. Laser Surg Med, Abstract Book, Apr 2009.

Royal Preston Hospital, Preston, United Kingdom.

مترجم: نسرین زند

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات لیزر پزشکی، جهاد دانشگاهی واحد علوم پزشکی تهران

زمینه

هیدرادنیت سوپوراتیو Hidradenitis suppurativa (HS) بیماری التهابی مزمن پوستی است که بیشتر زیربغل و کشاله ران را درگیر می کند و مراقبت های بهداشتی و درمان‌های دارویی تأثیر دراز مدت محدودی داشته اند. اگرچه جراحی رادیکال می تواند سبب درمان ضایعات شود، ولی می تواند منجر به ایجاد اسکار شدید نیز گردد. در این کارآزمایی بالینی تصادفی شده، میزان تأثیر IPL به عنوان یک روش جایگزین غیرتهاجمی در درمان HS مورد بررسی قرار گرفته است.

روش مطالعه

۳۰ بیمار مبتلا به HS به این مطالعه وارد شدند. در هر بیمار یک ناحیه زیربغل و یا کشاله ران بصورت تصادفی انتخاب و به عنوان کنترل در نظر گرفته می شد و ناحیه سمت مقابل، هفته ای ۲ بار به مدت ۴ هفته تحت تابش IPL (۴۲۰nm) قرار می گرفت. بیماران به مدت ۱۲ ماه تحت پیگیری قرار می گرفتند. جهت پیگیری بیماران، علاوه بر ارزیابی بالینی، از ضایعات، فوتوگرافی به عمل می آمد که توسط فرد غیر وابسته به طرح مورد بررسی قرار می گرفت.

یافته ها

نتایج اولیه طرح در ۱۵ بیمار، نشان دهنده بهبود علائم و کیفیت زندگی بیماران بود. نتایج معاینه کلینیکی و ارزیابی فتوگرافی بیماران، مؤید بهبودی قابل توجه ضایعات بود که تا ۱۲ ماه بعد از درمان نیز ادامه داشت ولی در سمت درمان نشده، بهبودی خاصی مشاهده نشد. بدنبال انجام IPL در بیماران، عارضه خاصی مشاهده نگردید و بیماران جهت درمان منطقه درمان نشده (کنترل)، مایل به انجام IPL بودند.

نتیجه گیری

نتایج اولیه مطالعه، بیان کننده اثر مفید IPL در درمان MS می باشد. این کارآزمایی بالینی همچنان ادامه دارد و در صورت تأیید نتایج اولیه، می تواند IPL را به عنوان جایگزینی مناسب و بی‌خطر برای درمان های دارویی و جراحی رادیکال HS مطرح نماید.

[Downloaded from icml.ir on 2026-10-31]

لیزرپزشکی؛ ۱۳۸۸، دوره ۶، شماره ۲، صفحه:۵۶.

اثر PDL ۵۹۵nm بر روی بازال سل کارسینومای (BCC) سطحی و ندولر

Shah S. M, Konnikov N, Duncan L. M, Tannous Z. S. The effect of 595nm pulsed dye laser on superficial and nodular basal cell carcinomas. Lasers in Surgery and Medicine, 41:417–422 (2009).

Harvard Medical School, Boston, Massachusetts

مترجم: نسرین زند

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات لیزر پزشکی، جهاد دانشگاهی واحد علوم پزشکی تهران

زمینه

عروق خونی بازال سل کارسینومای BCC می تواند به عنوان هدف بالقوه برای تابش Pulsed dye laser (PDL) در نظر گرفته شود. هدف این مطالعه، بررسی میزان تأثیر جلسات متعدد تابش PDL بر روی BCC های سطحی و ندولر با قطرهای مختلف می باشد.

روش مطالعه

۲۹ مورد BCC (تأیید شده بوسیله بیوپسی) تحت ۴ جلسه تابش لیزر PDL 595nm به فواصل ۲ هفته قرار گرفتند. تومور و 4mm حاشیه آن بدون استفاده از سیستم خنک کننده، تحت تابش نور PDL با پارامترهای زیر قرار گرفتند.
(Fluence: 15J/cm2, pulse length: 3 msec, spot size: 7mm)

پس از اتمام جلسات PDL، منطقه تحت درمان، از نظر وجود بقایای تومور،کاملاً برداشته شده و تحت بررسی هیستولوژیک قرار می‌گرفت. نتایج پاتولوژیک حاصله، با نتایج BCCهای مشابهی که تحت PDL قرار نگرفته بودند، مقایسه شد.

نتایج

تقریباً تمامی موارد BCC با قطر کمتر از ۱/۵cm (n =۱۲) بعد از ۴ جلسه تابش PDL پاسخ کامل complete response نشان دادند (۹۱/۷٪ و n=۱۱/۱۲)، در حالی که در گروه کنترل، پاسخ کامل ۱۶/۷٪ بود (P-Value=۰/۰۰۰۳ و n=۲/۱۲). میزان پاسخ کامل در BCC های با قطر مساوی و یا بیشتر از ۱/۵cm (n=۸) که تحت تابش PDL قرار گرفته بودند ۲۵٪ (n=۲/۸) و در گروه کنترل صفر بود (p-value =۰/۰۲). متوسط قطر BCCهای با پاسخ کامل ۱/۱cm و در گروه پاسخ ناکامل ۲/۲cm بود (P-value=۰/۰۰۵). در گروه با پاسخ کامل، BCC ها از نوع سطحی، ندولر، میکروندولر و keratinizing بودند. پس از پایان جلسات لیزری از نظر هیستولوژیک، در گروه با پاسخ ناکامل، ۲۹-۱٪ قطر تومور اولیه باقی مانده بود، در حالی که این رقم در گروه کنترل به ۱۳/۶۸٪ می رسید (P-Value =۰/۰۵).

نتیجه گیری

در BCCهای با قطر کمتر از ۱/۵cm، PDL را می توان به عنوان یک روش درمانی جایگزین محسوب نمود و در BCC های بزرگ می توان از این روش در کاهش اندازه تومور اولیه استفاده نمود.

[Downloaded from icml.ir on 2026-10-31]